

indtægter 6 942 mill. kr., udgifter 6 425 mill. kr., merindtægter 517 mill. kr. Som det fremgår af det følgende, præges tillægsbevillingsloven for 1960-61 imidlertid af, at man har undladt et stort antal budgetreguleringer uden bevillingsmæssig betydning. Budgettet fremtræder derfor ikke efter tillægsbevillingslovens gennemførelse i så ajourført stand, som tilfældet har været i tidligere år.

Ved fremsættelsen af lovforslaget anførte *finansministeren* herom:

„Det foreliggende forslag til tillægsbevillingslov adskiller sig fra tidligere tillægsbevillingslove derved, at det er begrænset til forslag om ændringer i finanslovens bevillinger på de områder, hvor en egentlig bevilling er påkrævet, medens forslag, der går ud på at registrere uundgåelige reguleringer af de på finansloven opførte beløb — og som ikke kan anses for nødvendige i bevillingsmæssig henseende — ikke er opført i nærværende forslag.

Som det vil være det høje ting bekendt, har tillægsbevillingsloven traditionelt været tilrettelagt således, at der for alle indtægter og udgifter, med hensyn til hvilke der kunne imødeses afvigelse fra finanslovens bevillinger, blev optaget en forhøjelse eller nedsættelse på tillægsbevillingslovforslaget. Man tog sigte på at lade tillægsbevillingslovens enkelte forslag supplere de på finansloven opførte enkeltbevillinger, således at beløbene på de to bevillingslove tilsammen kunne give et billede så rigtigt som muligt af de ventede regnskabstal for det pågældende finansår. På tillægsbevillingslovforslaget optoges således såvel bevillinger til foretagelse af nærmere angivne dispositioner som sådanne reguleringer af finanslovens bevillinger i op- eller nedadgående retning, der alene var registrering af foretagne eller ventede ind- og udbetalinger i tilfælde, hvor beløbsændringer ikke nødvendiggjorde en egentlig bevilling.

Som eksempler på sidstnævnte art af forslag kan jeg nævne ændringer i de på finansloven opførte indtægtsbeløb — for så vidt det ved budgetteringen på finansloven gældende grundlag er uændret — eller forhøjelse af lovbestemte udgifter, idet størrelsen af sådanne udgifter følger det lovmæssige beregningsgrundlag, uden at en forhøjelse af beløbet er udtryk for en bevillingsmæssig disposition.

I den nævnte form for tillægsbevillingslov skete i 1955-56 en ændring, da der i overensstemmelse med en af det høje ting den 16. maj 1955 truffen beslutning indførtes en nyordning med henblik på at opnå en *forenkling og begrænsning af tillægsbevillingsloven*. Ordningen, der omfattede driftsbudgetterne på finanslovens §§ 8-23 inkl. og statsvirksomhederne på finanslovens § 2, gik ud på, at en række nærmere angivne reguleringer, som ikke kunne anses for at have selvstændig bevillingsmæssig interesse, blev udeladt på de enkelte konti og i stedet optaget med ét samlet nettobeløb på en såkaldt